V. évf. | 2019. január
| Megjelenik havonta |

Kosztolányi Dezső Céltársulás
Tájékoztató Kiadványa

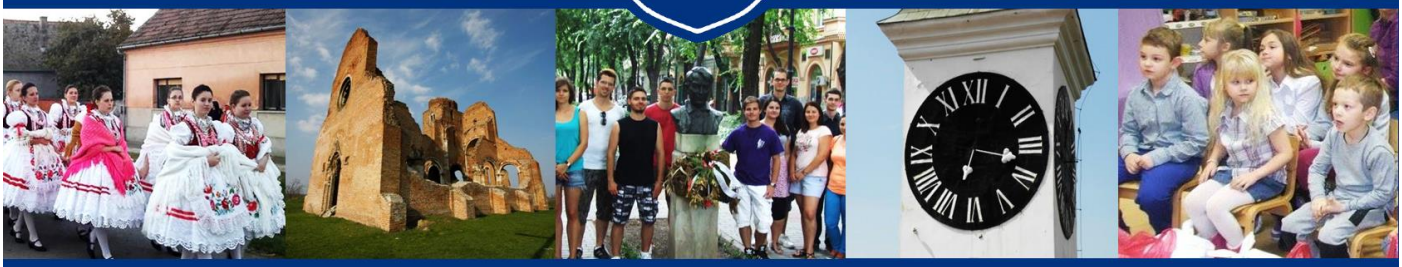

KOSZTOLÁNYI HÍRADÓ

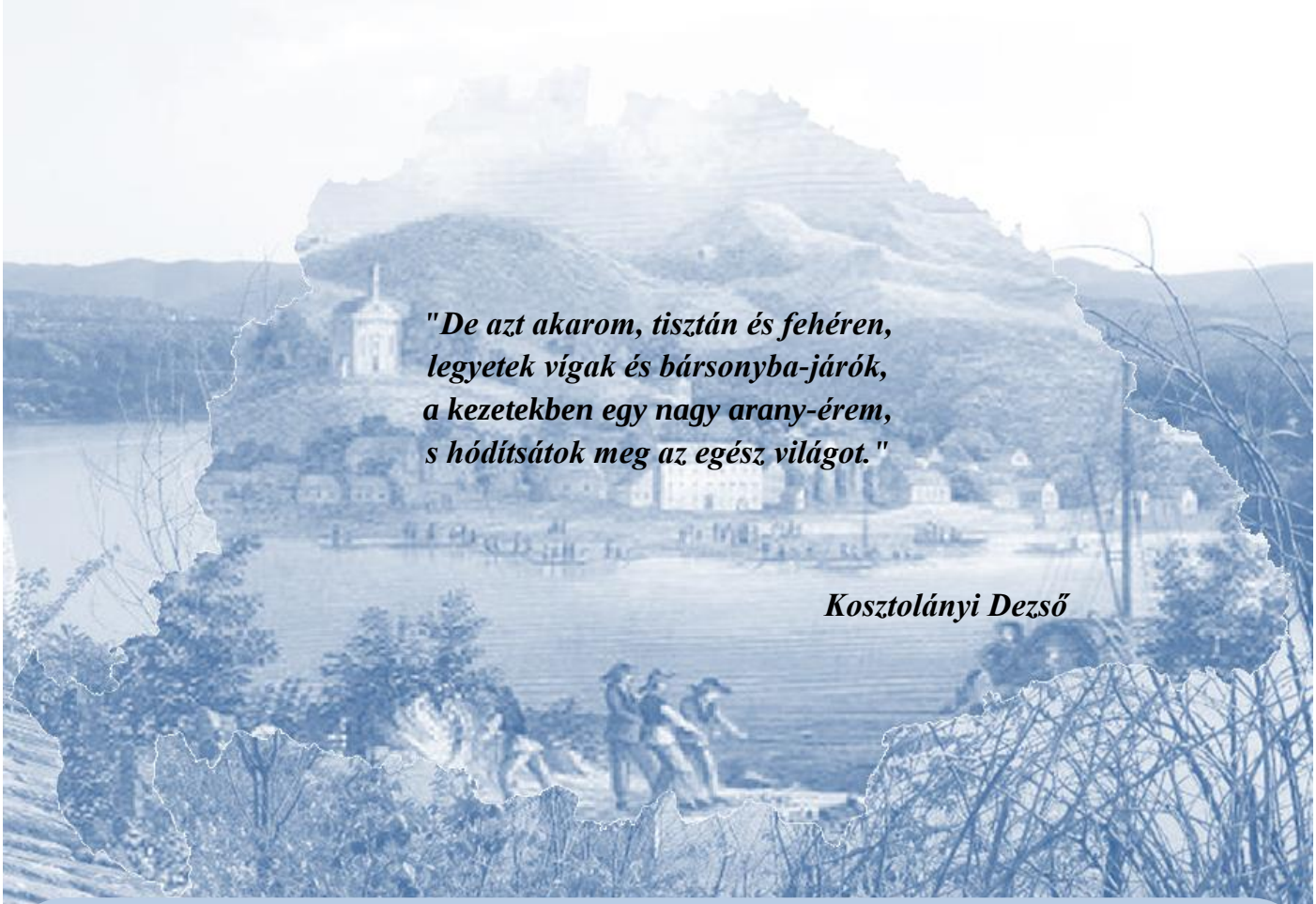

"De azt akarom, tisztán és fehéren,
legyetek vígak és bársonyba-járók,
a kezetekben egy nagy arany-érem,
s hódítsátok meg az egész világot."

Kosztolányi Dezső

Kosztolányi Híradó (Impresszum)

Felelős Kiadó: Barkóczi Csaba – Pécs. **Szerkesztőség**: Mateescu Gabriel, Kedves Richárd, Somorai Renáta, Nagy Balázs, Tóth Martin, Hohmann Gábor, Beke Zoltán, Barkóczi Csaba. **Grafika, tördelés**: Kedves Richárd, Somorai Renáta, Dukai Edit. **Fényképek:** Mateescu Gabriel. **Borító:** Kedves Richárd fotómontázsa (Kiskőszeg és Újvidék). A Kosztolányi Híradó a Kosztolányi Dezső Céltársulás Egyesület interneten megjelenő ingyenes tájékoztató kiadványa.

Internetes honlap:

kosztolanyiceltarsulas.hu

Tartalom

Évnyitó elnökségi ülés 3

Újraindulhat a magyar tanoda Zsdálában 3

2019. január 12., megemlékezés a doni harcokról 4

V. Remény útja, 2019. január 23. 4–6

Bronz arckép kerül a Kovács Béla emlékházra 6

Újvidéken járt a Céltársulás elnöke 7

Évnyitó elnökségi ülés

Megtartotta idei évi első elnökségi ülését a Kosztolányi Dezső Céltársulás menedzsmentje. Izgalmasnak és programokban gazdagnak ígérkezik 2019.

***Beke Zoltán**, 2019.1.7.*

Újraindulhat a magyar tanoda Zsdálában

Karácsony előtt Céltársulásunk elnöke a Horvátországhoz tartozó drávamenti Zsdálába utazva jelezte, közösségünk átvállalja a korábban a helyi iskolában működő, de 2018 szeptemberében forráshiány miatt megszűnt Magyar Tanoda további finanszírozását és elkötelezettek vagyunk a program újraindításában.

Január második hetére azonban a Tanoda helyzete meglepetésünkre normalizálódott, mivel a faluban év elején váratlanul – talán épp látogatásunk hatására – kész szerződésekkel megjelenő Kapronca-Kőrös megyei hivatalosságok jelezték, találtak forrást a fenntartásra.

Céltársulásunk ezúton is üdvözöli a fejleményeket, s innen üzenjük, továbbra is

odafigyelünk a zsdálaiakra! A szórványban működő Magyar Tanoda mindannyiunk szívügye.

***Barkóczi Csaba**, 2019.1.10.*

2019. január 12., megemlékezés a doni harcokról

Tízezrek vesztek a csatamezőn, tízezrek kerültek hadifogságba és tízezrek fagytak meg az embertelen hidegben, a kibírhatatlan orosz tél jégborította hómezőin.

Január 12-én a második világháború alatt a Don-kanyarnál harcoló magyar honvédekre emlékeztünk.

***Szabó Zsolt Adrián**, 2019.1.12.*

Barkóczi Csaba, a Céltársulás elnöke és Tóth Martin alelnök gyertyát gyújtanak a Barbakán melletti emlékműnél

V. Remény útja, 2019. január 23.

Hozzávetőlegesen ötvenezer magyart végeztek ki a szerbek 1944-1945 telén, a partizánok által végrehajtott vérengzések során a Délvidéken. Erre a tragédiára emlékezett az a több száz fiatal, köztük Őri László alpolgármester, akik a Kossuth térről a Kálvária-dombra vonultak szerda kora délután a Remény Útján.

A rendezvényt idén ötödik alkalommal szervezte meg a főként egyetemistákból álló Kosztolányi Dezső Céltársulás. Barkóczi Csaba, a szervezet elnöke elmondta, hogy évekkel ezelőtt hagyományteremtő szándékkal indították útjára a megemlékezést Pécs városában. Az országban egyedülálló kezdeményezés célja, hogy a fiatalok

magyarokra.

A történelem az életre tanít minket, és mi, magyarok, megtanultuk a leckét – mondta Őri László alpolgármester a kálvária-dombi

megemlékezésen. Az elmúlt száz év hányattatásai – háborúk, vérbe fojtott forradalmak, diktatúrák, bevonásával méltóképp emlékezzenek meg az ártatlanul meghurcolt, lemészárolt délvidéki megszállás – két dologra tanítottak meg minket. Az összefogásra és a reményre. Ha ezek bennünk élnek, soha többé nem történhet meg az, ami Délvidéken történt a második világháborút követően.

Többé nem lehet a nemzet prédája más nemzeteknek, népeknek, ideológiáknak. Összefogással, következetes nemzetpolitikával meg tudjuk védeni magunkat, szuverenitásunkat, meg tudjuk erősíteni identitásunkat. Az évszázadok során a történelem megtanított minket arra, hogy felismerjük a hódítás különböző formáit. Talán ezért is mi magyarok ismertük fel először Európában a fenyegető veszélyt, ami ma, a modernkori nép-vándorlásban, a migrációban ölt testet – mondta.

A Horvátországi Magyarok Demokratikus Közössége elnökségének fiatal tagja, Hordósi Dániel beszédében azt hangsúlyozta, hogy a határon túl élő magyarság számára példaértékű a pécsi kezdeményezés, egyben köszönetet mondott a résztvevőknek, amiért a megemlékezéseken nem feledkeztek meg a Baranya megye elszakított részében élő magyarokról sem.

Az anyaország és a pécsiek ránk irányuló figyelme erőt ad a megmaradásunkért folytatott mindennapi küzdelmekhez – fogalmazott Hordósi Dániel.

A második világháborút követő délvidéki vérengzéseknek a Pécstől légvonalban mindössze 40 km-re található, egykor Baranya megye részét képező Drávaszögben is több száz magyar ember esett áldozatul.

Barkóczi Csaba beszédét alább olvashatják:

„Tisztelt Megemlékezők!
Kedves Barátaim!

Ötödik alkalommal gyűltünk most össze itt a Kálvária dombon, azzal a céllal, hogy méltóképp emlékezzünk a második világháborút követő délvidéki vérengzések magyar és német áldozatairól.

Bár mindannyian sokat hallhattatok már azokról a borzalmakról, amelyek e rettenetes világégés alatt Európát jellemezték; hallottatok a náci koncentrációs táborokba hurcoltak pokoli szenvedéséről, a Németország által megszállt országok polgárainak szomorú sorsáról, arról azonban talán egyikőtök sem hallott, hogy a háború lezárulását követően is léteztek Európában koncentrációs táborok. Olyan haláltáborok voltak ezek, amelyekbe a vesztes nemzetekhez tartozó lakosságot hurcolták el, s lettek áldozatai különböző válogatott kegyetlenségeknek.

S hogy hol voltak ezek a táborok? Például az egykor Magyarországhoz tartozó Szerémség, Bánság, Bácska és Drávaszög területén, ahol a megszálló szerb és horvát partizánok az ott élő magyar honfitársaink tízezreit pusztították el azért, hogy erőszakos eszközökkel megváltoztassák ezen területek nemzetiségi összetételét és ezzel saját fennhatóságukat megerősítsék.

A meggyilkoltaknak mindösszesen egy bűnük volt: magyarok voltak, magyarul beszéltek, magyarként éreztek és élték mindennapjaikat. Egész magyar közösségeket irtottak ki. 1944 novemberében magyar férfiak ezreit lőtték a Tiszába számos délvidéki magyar településen, miközben a nőket, gyermekeket, s az időseket

a már említett lágerekbe hajtották.

S hogy miért érezhetjük a délvidéki magyarság kálváriáját fájdalmasabbnak a világháború valamennyi más borzalmánál?

Azért, mert ellentétben más csoportokkal, a kivégzett délvidéki magyarok családjaitól és a leszármazottaktól évtizedeken át nem kért bocsánatot senki. A kivégzések nyomait eltüntették, a tömegsírok fölé épületeket emeltek, a családtagoknak pedig tilos volt beszélni elveszített szeretteikről. Az elvett vagyont, földeket, házat sohasem kapták vissza. A kivégzett magyarokról nem készültek nagy játékfilmek, nem íródtak regények, sőt a levéltárak is zárva maradtak az eseményeket kutatni szándékozók előtt.

Tisztelt Megemlékezők!

Az út, amit ma megtettünk szimbolikus, ahogy a megemlékezés neve is mutatja. A Remény Útjával azt üzenjük a világnak, hogy annak a szűkös és megrázkódtatásokkal teli ösvénynek viszontagságai ellenére is, amelyre a magyarságot a 20. században a győztes nagyhatalmak rákényszerítették, az elszakí-tottságért legnagyobb véráldozatot fizető délvidéki nemzettársaink létszámukban, gazdasági erejükben és szellemi tőkéjükben egyaránt gyarapodni tudnak a 21. században.

Köszönöm, hogy meghallgattak!”

Kis Róbert, *2019.1.23.*

Bronz arckép kerül a Kovács Béla emlékházra

Összefogva a pécsi és baranyai '56-os szervezetekkel, hamarosan méltó emléket állítunk a szovjetek által elhurcolt pécsi származású kisgazda politikusnak, Kovács Bélának. Az ő 1947. február 25-i letartóztatásának évfordulója ma Magyar-országon a kommunizmus áldozatainak emléknapja.

Köszönet Fábos György, kiváló pécsi képzőművésznek odaadó munkájáért és Pécs Város vezetőinek kezdeményezésünk fel-karolásáért.

***Tóth Martin Dávid**, 2019.1.30.*

Újvidéken járt a Céltársulás elnöke

Az újvidéki magyarság számára idén immár 18. alkalommal szervezték meg a hagyományos városnapi ünnepséget a Vajdaság fővárosában. Pécs részéről Oszoli Dénes képviselő emlékezett meg a baranyai megyeszékhely testvérvárosában arról, hogy Mária Terézia 1748. február 1-jén nyilvánította szabad királyi várossá Újvidéket.

Mint azt Oszoli Dénes a látogatás kapcsán elmondta, a megemlékezés jó alkalom arra, hogy a város dicső múltjára, páratlanul gazdag hagyományaira; teljesítményére rávilágítson.

Emlékeztetett rá: a Vajdaság fővárosa, testvérvárosa, Pécs után 11 évvel, 2021-ben az Európa kulturális fővárosa címet viseli.

- Újvidék egyet jelent hűséggel és a ragaszkodással, amelyek az újvidéki magyarságot szülőföldjéhez: a múltjához, történelméhez, anyanyelvéhez és kulturális örökségéhez kötik – mondta Oszoli Dénes.

A képviselő emlékeztet arra is a rendezvény kapcsán, hogy a magyar kulturális kormányzat által hangsúlyozott, szomszédos déli államokat célzó kulturális kapcsolatfelvételben és együttműködések elindításában Pécs vállalta a főszerepet. Újvidéken Pécs már korábban átfogó kulturális bemutatkozást tartott a várost

képviselő Zsolnay Örökségkezelő Nonprofit Kft-vel. Fő együttműködő partnerünk a belgrádi Balassi Bálint Intézet és Novi Sad 2021 Alapítvány volt, ami egyben a város négy év múlva esedékes, Európa Kulturális Fővárosa ügyeit intéző cége.

A küldöttségnek tagja volt Barkóczi Csaba, a Céltársulás elnöke is, akinek a rendezvényt követően lehetősége nyílt a Céltársulás Újvidéket és környékét is érintő elképzeléseit, programötleteit ismertetni Vicsek Annamária szerbiai oktatási államtitkár-asszonnyal és Erdély Lenkével a VMSZ újvidéki tartományi képviselőjével.

***Bencze Zsolt**, 2019.1.31.*